

HIGHEND | MOLA MOLA KULA -VAHVISTIN

HYVÄSTIT EILISELLE

BRUNO PUTZEYSIN KÄSISSÄ ON SYNTYNYT KIINNOSTAVA TULKINTA NYKYAIKAISEN VAHVISTINTEKNOLOGIAN MAHDOLLISUUKSISTA. MOLA MOLA KULA EI EILISELLE KUMARTELE.

TEKSTI JUSSI ARVIO | MITTAUKSET MAURI ERONEN

Kuin kala vedessä. Aaltoileva visuaalisuus toistuu vahvistimen kannen lisäksi kuvan kaukosäätimessä (lisävaruste).

HIFI maailma
SUOSITTELEMME

Finetune Audion Jari Kastikainen näyttää, kuinka näppärästi möhkäkala (eli Kula) paketoidaan. Hetken kuluttua rahtia kestävä muovisalkku nostetaan autooni ja aloitan kotimatkan Lahdesta Raumalle. Takana on tuokio raskaaman Mola Mola -setin sekä Vivid Audio -kaiuttimien parissa (lue lisää Hifimaailman numerosta 8/22). Nyt saisin palan Mola Molaa kotona kuultavakseni.

Kotona Putzeysin Eigentakt-teknologiaa hyödyntävä Kula haastaa kolmen kotelon hajautettua taktiikkaani. Linjatason Illusion DL -etuvahvistin sekä pari niin ikään Jarmo Ohvon suunnittelemaa Sol-monopäätettä saavat Kulan hienoisesti häpeilemään piskuista kokoaan. Epäsuhde on kuitenkin vain näennäistä, sillä Mola Mola Kula kykenee tehoillaan (150 wattia per kahdeksan ohmia, 300 wattia per neljä ohmia) haastamaan a/ab-luokan korstoni suurin piirtein tasaväkisesti.

ERGONOMIAA JA MUUNNELTAVUUTTA

Kuvat eivät tee oikeutta Kulan toteutuksen hienostuneen harkitulle ilmeettömyydelle. Maltillinen koko, laineen tavoin taipuva kansi ja kerrasaan laadukas mekaaninen toteutus vakuuttavat. Simppli olemus ei kuitenkaan kosiskele heitä, joille laitteen ekstrovertti karisma on arvo itsessään. Sisällä näkymättömissä kaikki on tarkassa järjestyksessä. Hienostuneista yksityiskohdista voi mainita arvostetun Kubala Sosnan kaapelit, joilla Furutechin kaiutinliittimet kytketään piirilevyille.

Perusmuodossaan (hintaan 12 990 euroa) Kula on linjaotoin varustettu integroitu vahvistin. Lisävarustelista on tarkoituksenmukainen. Asiakas voi valita raa-kortin erittäin monipuolisilla säädöillä (2 390 euroa) sekä mainetta niittänyttä Tambaqui-daccia teknisesti vastaavan, sisäisen dac-moduulin (7 690 euroa). Viimeksi mainittuun voi lisätä myös Roon-kelpoiset verkko-ominaisuudet (+750 euroa). Mikäli haluaa monipuolisemman, niin ikään metallisen kaukosäätimen, sellaisen saa 750 euron lisäpanostuksella.

Kerrankin kaikki on myös ergonomian kannalta lähes täyden kympin arvoista, kunhan on ensin lukaissut manuaalin. Tämä siksi, että laitteessa on enemmän ominaisuuksia kuin heti kuuden painikkeen fasadista arvaisi. Kunkin otton voi kytkimellä valita

joko balansoiduksi (xlr) tai balansoimattomaksi (rca). Kanavatasapainoa voi säätää, ottoherkkyydet voi sovittaa keskenään ja niin edelleen. Suuressa voimakkuussäätimessä on hyvä tuntuma, jota releiden napsunta ei heikennä. Mukana toimitettava kuuden painikkeen voimakkuussäädin on suorastaan loistava. Metallinen puikula on askeettisuudessaankin parempi kuin kolmetoista muoviläpyskää tusinassa.

Suurin yllätys seurasi kuitenkin Mola Molan oman kännykkäapin muodossa. Älypuhelin bluetooth-kaukosäätimenä hyödyntävä sovellus toimi aivan erinomaisesti. Toteutuksessa on selvästi ammattiympäristöistä poimittua ajatusta ja selkeyttä. Hyvä niin, sillä puhelinsovelluksen ajoittainen käyttö on myös välttämätöntä, mikäli mieli hyödyntää vahvistimen sisäisen kytkentämatriisin lukuisia hienosäätömahdollisuuksia. Erityisesti silloin, mikäli laitteen varustelee säätöjä sisältävillä lisäkorteilla (riaa, dac). Testissä käynyt Kula sisälsi raa-kortin. Koska kuunteluni on kuitenkin digitalisoitunut, jäivät kortin ominaisuudet testaamatta.

HAASTAVA TILANNE

Kula sai vastaansa haastavan ympäristön. Kuutiomäärältään reilu tupakeittiö ja Magnepanin 3.7i-kaiuttimet eivät yksinkertaisesti toimi yhteen, mikäli vahvistin ei suoriudu tehtävästään. Tehotarve epäherkällä magnetostaattisella kaiuttimella alkaa valmistajan mukaan sadasta watista, ja tilan sekä kaiuttimen etäisyyden kasvaessa suositus on syytä ottaa vakavasti. Kyse ei kuitenkaan ole pelkästä tehotarpeesta vaan kokonaisuudesta, joka paljastaa helposti yhteensopivuuden puutteet laitetasolla. Magnepanin diskantin ja keskialueen vaihtoehtoisilla vastuksilla toteutettu säätömahdollisuus ei kompensoi muun ketjun puutteita. •••

•••••
ARMOTTOMAN TARKAN JÄSENTELYKYVYN ANSIOSTA MUSIIKIN SEURAAMINEN VAIKKAPA INSTRUMENTTIRYHMITTÄIN OLI LASTEN LEIKKIÄ. SAMAAAN AIKAAN MUSIKAALISEN KOKONAISUUDEN EHEYS SÄILYI JA MUSIIKKI VIRTASI VAPAASTI.

MOLA MOLA KULA

Hinta	Alkaen 12 990 €
Edustaja	FineTune Audio Oy
Lisätietoja	mola-mola.nl finetuneaudio.fi
Mitat (l x k x s)	42 x 11 x 37 cm
Paino	11 kg
Tulot	3x rca, / xlr
Lähdöt	-
Muuta	Kaikki otot säädettävissä (mm. gain, mono sum, vaihekääntö)

Optiot: dac-kortti (7 690 euroa), raa-kortti (2 390 euroa)

Kula selvisi näistä lähtökohdista kohtuudella, vaikka lisämuskelit ei olisi varmaan ollut haitaksi. Omat kuunteluvoimakkuuteni ovat pääasiassa maltillisia. Mikäli olisin realistisia livevoimakkuuksia ilokseni tööttävä headbangeri, suuntaisin suosiol-la vaikkapa Mola Mola Kaluga -monopäätteen pariin (400 wattia per kahdeksan ohmia, 700 wattia per neljä ohmia). Veikkaisin siinä tapauksessa korvien peltävän ennen vahvistimia. Tai kaiuttimia.

LUOTTAMUKSEN ARVONEN

Ensihetket vaikuttivat lupaavilta mutta eivät erityisen intiimeiltä. Ajan kanssa Kulaan kasvoi kuitenkin luottamussuhde. Eleetön toimintavarmuus ja ääni saivat myös tutkimaan omia soittolistoja hieman eri valossa. Mola Mola Kulan tapa jäsentää musiikkia erosi omasta tutusta laitteistostani sen verran, että voidaan puhua ainakin erilaisesta tulokulmasta – ellei jopa tulkinnasta.

Kulan läpinäkyvyys ja taustan rauhallisuus ilmenivät parhaimmassa valossa tarkkuutta ja herkkyyttä vaativissa koitoksissa, kuten cembalolla. Kyseessä on kompastuskiivi, jossa yllättävän moni laite saa instrumentin kuulostamaan kirjoituskoneelta. Kula ei kuulunut tuohon joukkoon. Sitä jaksoi kuunnella Jean Rondeauun luotsaamana vaikka läpi Bachin BWV 1052:n eli 1. konserton d-mollissa cembalolle, jousille ja continuoille. Siitä huolimatta, että Kula saattoi silloin tällöin korvata soinnusta inhimillisen epävarmuuden turhankin varmallalla otteella.

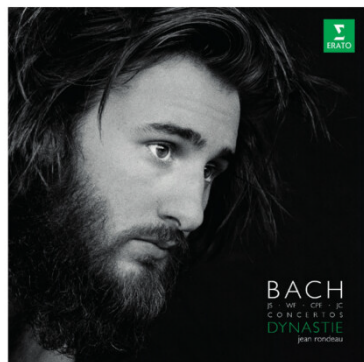
Kulan bassotoisto oli liioittelematonta ja mieluummin kiinteästi introverttia kuin näyttävästi pompöisiä. Siitä puuttui myös Sol-päätteiden voima ja vääntö, massa ja

ulottuvuus, jotka se korvasi hitusen nopeam-malla ja solakammalla otteella. Matalilla taajuuksilla ei ilmennyt kuitenkaan vajetta vaan hieman eri viritystaajuutta ja sävyä kuin Soleissa. Makuasioissa ei ole yhtä ainoaa totuutta, eikä absoluuttien parista löydy tähän debattiin perälauraa.

Diskantti ilmaisi olemassaoloaan sopivissa annoksissa. Särötöntä ja puhdasta ääntä riitti, eikä esimerkiksi trumpettilla ilmennyt jarruttavia tekijöitä. En kuitenkaan kuvailisi yläpäättä helmeileväksi tai romanttisen sointuvaksi kuten joillakin putkilaitteilla. Ärsyttämätön ja rehellinen tasapaino lienee kohdillaan myös useimpien nykyaikaisten kaiuttimien kanssa. Jopa sellaisten, joiden tavoite on haastaa Wilhelm C. Röntgenin saavutukset.

Keskialueen läpinäkyvyydessä Kula haastoi kuulemistani parhaat. Se oli raikas kuin vesi (Pudasjärven, ei vaikkapa Turun) ja avoin kuin pilvetön taivas. Siinä oli myös aistittavissa piilevän voiman ja potkivuuden jännitettä keskialueella. Lisämausteeksi olisin kelpuuttanut hitusen orgaanista resonanssia. Vain sen verran, että nostalgiatripinä soittamani Pavarottikin olisi saanut korostetun karismansa hienoisesti alleviivattuna mukaan.

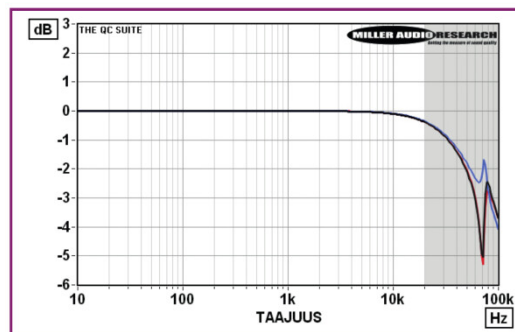
Punaviinitermien akuutin inflaationriskin vuoksi käytän vaihteeksi vertauksia kertomaan nyansseista. Jos Kula olisi muusikko, niin se olisi ilman epäselvyyttä nuori Glenn Gould kukoistuksessaan soittamassa Goldberg-muunnoksia. Jos se taas olisi auto, niin se olisi tuoreen polven patteri-Porsche kellotamassa Nürburgringin rataennätystä. Oma settini muistuttaisi rinnalla enemmän Helsingin barokkiorkesterin Jani Sunnarborgia ...

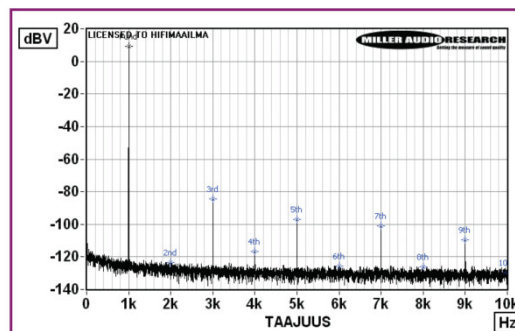
MUSIIKKIA ARVION TAUSTALLA

- Esbjörn Svensson:**
HOME.S.
★★★★☆
- Hamish Balfour:**
Running Colours
★★★★☆
- Infected Mushroom:**
Converting Vegetarians
★★★★☆
- Jean Rondeau:**
Dynastie; Bach-family Concertos
★★★★☆
- Kenichi Tsunoga Big Band:**
Big Band Scale
★★★★☆
- Vieux Farka Touré & Khruangbin:**
Ali
★★★★☆

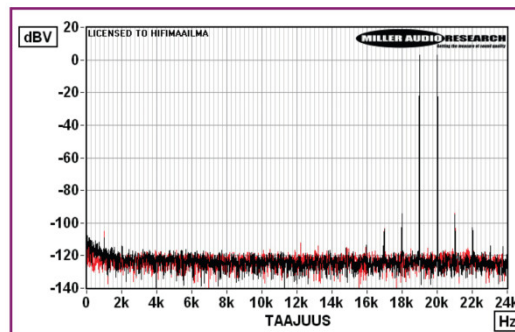
Takapaneeli on ihailtavan selkeäksi suunniteltu. Modulaarisuus lisää varustelumahdollisuuksia.

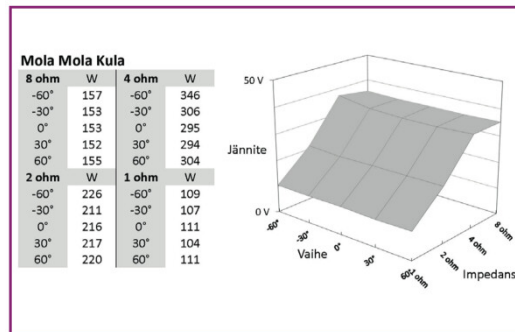
Taajuusvaste kahdeksan ohmin kuormaan (vasen kanava musta, oikea kanava sininen) ja Aurelia Magenta -kaiuttimella (punainen).

Harmonisen särön spektri yhden kilohertsin sinisignaali-la watin teholla kahdeksaan ohmiin.

Intermodulaatiospektri 19+20 kilohertsin sinisignaaleilla watin teholla kahdeksaan ohmiin.

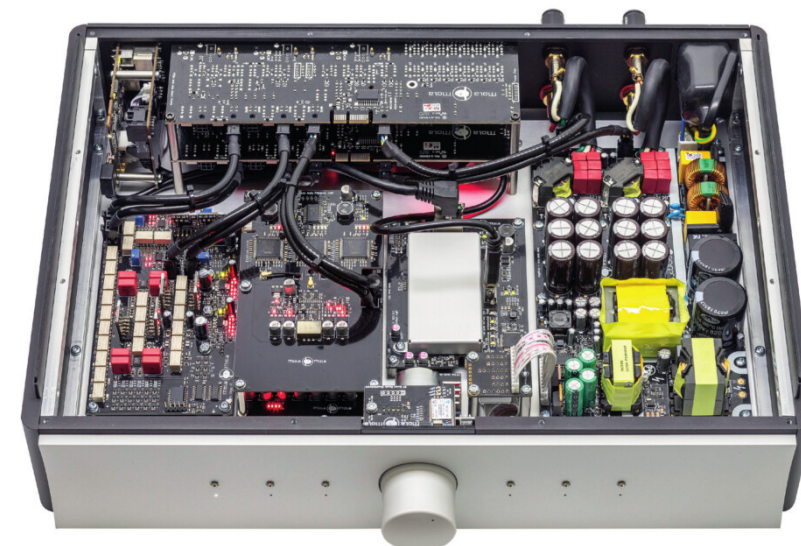
Powercube-tehmittaus eri resistiivisiin ja reaktiivisiin kuormiin.

MITTAUSTULOKSET

Kulan d-luokan vahvistimet eivät kärsi tyypillisestä antoimpedanssin noususta korkeilla taajuuksilla. Alle 0,01 ohmin impedanssi koko audio-kaistalla tekee Kulaista käytännössä immuunin kuorman impedanssivaihteluille. Äänivoimakkuuden säädin on erittäin tarkka ja mahdollistaa jopa 0,1 desibelin portaat tyypillisellä kuunteluvoimakkuudella. Säätimen alapäässä pykälät ovat suurem-mat (3,3–0,3 desibeliä). Ottoasteen herkkyys on melko alhainen, ja tyypillisesti watin antoteho saadaan, kun voimakkuussäädin on noin kello puoli yhdessä. Äänilähteenä ei kannata käyttää pienen antojännitteen laitetta, jos mieltä saada koko tehore-servin käyttöön. Powercube-mittaustakin varten laitteen voimakkuussäätö piti asettaa liki maksimiin, joten säätimen reipasta kiertoa ei kannata empiä.

Vahvistimen antoteho lunastaa lupaukset. Virranantokyky laskee selvästi kahden ohmin kuormaan, mutta voimakkaasti reaktiivisista kuormista vahvistin ei ole moksiskaan. Muutkin mittaukset ovat erittäin hyviä. Taajuusvasteessa oli pieni ero vasemman ja oikean kanavan välillä kuuloalueen yläpuolella.

MOLA MOLA KULA	
Hetkellinen teho, 8/4/2 Ohm	153/295/216 W
Tehonkulutus	
-valmiustila/tyhjäkäynti	1,5/42 W
-1/10 W @ 8 Ohm	44/67 W
Pääteasteen antoimpedanssi 1/20 kHz	<0,01/0,01 Ohm
Voimakkuussäätimen tyyppi ja portaat	digitaalinen, 0,1–3 dB
Kaiutinlähtö, xlr-analogiottot, 1 W @ 8 Ohm	
Yliohjaustaso, thd@1 kHz >0,1 %	>6,0 V
Häiriötäisyys, A-paino, 20 Hz - 20 kHz	92 dB
Pohjakohina 110 kHz	-101 dBV
Harmoninen särö, 20 Hz/1 kHz, 1 W	0,003/0,002 %
Intermodulaatiosärö, 1 W, 2nd/3rd	<0,001/0,001 %
Kanavaerotus, 1/20 kHz	112/95 dB
Kanavatasapaino, 0,01/1 W	0,1/0,1 dB
Taajuusvaste 20-20 000 Hz	0,0/-0,4 dB
Ylärajataajuus, -3 dB	60 kHz

Sitä saat, mistä maksat. Vasemmalla äänivoimakkuussäätimen elektronikkaa, oikealla vahvistinmoduulit virtalähteeseen. Rakenne on lähempänä ammattielektronikkaa kuin hifiä. Esimerkillinen toteutus saa kumartamaan insinöörien suuntaan.

soittamassa aikalaisfagotilla Crusellia. Tai kolmen litran koneella varustettua vuoden 1974 Carrera RS:ää veteraanimatalla Alpeilla.

SE TASAPAINOISEMPI TAPAU

Parasta Kulassa oli nimenomaan kaiken kattava tasapainoisuus, jota voisi edellä mainitun rinnastuksen kautta kutsua ajo-ominaisuuksiksi. Sen kyvykkyys oli kaikella musiikilla esiin tulevaa. Armottoman tarakan jäsentelykyvyn ansiosta musiikin seuraaminen vaikkapa instrumenttiryhmittäin oli lasten leikkiä. Samaan aikaan musikaalisen kokonaisuuden eheys säilyi ja musiikki virtasi vapaasti. Kula kellotti menemään joka nuotin keston ja soinnun pituuden juuri eikä melkein, samoin herkät alukkeet, mitään pois jättämättä ja ennen kaikkea lisäämättä. Jos etsisin kompaktia ja lahjomatonta referenssiä, joka ei kyykkäisi ihan ensimmäiseksi vaativallakaan (orkesteri)musiikilla, niin paikan voisi hyvinkin saada Kula.

Olen kuitenkin luonteeltani hedonistinen musiikin suurkuluttaja. Omaan dekadenttiin makuuni Mola Mola oli ajoittain teknisesti

liiankin hyvä ja nöyrä. Kuin Jeeves, joka saa toisen tuntemaan itsensä Bertie Woosteriksi. Siitä puuttui myös bensa haju, bokserimoottorin pärinä, kierrosvetoinen välisutiminen sekä arvaamattomuus. Yllätyksellisyys ja kuljettajan, tai tässä tapauksessa kuuntelijan, haastaminen on omassa harrastuksessani virikkeellistä ja tärkeää. Tämä kertoo kuitenkin enemmän minusta kuin Mola Mola Kulasta. Meistä kahdesta Kula on ehdottomasti se tasapainoisempi tapaus.

Hinnan puolesta Mola Mola Kulalla riittää kilpailijoita jonoksi. Joillakin on tarjota enemmän lihasta ja voimaa, toisilla jotakin muuta. Tällä tasolla ostajalla lienee jo omat preferenssinsä valinnan perusteeksi. Kiertelemättä sen enempää Mola Mola Kula on kuitenkin yksi parhaista kuuntelemistani vahvistimista hintaluokasta riippumatta. Se johtuu siitä, että Kula ei tule musiikin ja kuulijan väliin. Yleispätevästä otteestaan huolimatta Kulan vahvuudet ulosmittaa parhaiten, mikäli oma orientaatio on kohti koristelematonta mutta ehdottoman tasapainoista ja avointa ääntä. ■

